

ματα και 2,078,616 δέματα εφημερίδων και διαφόρων εντύπων σταλέντα εις τε τὸ ἐσωτερικὸν και ἐξωτερικὸν και ἀριχθέντα ἀντιστρόφως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, προσετι 711,424 ἐπίσημα ἐγγραφα, φάκελλοι και δέσμαι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀποσταλέντα εις τὸ ἐσωτερικόν. Τὰ εἰσπραχθέντα δὲ ταχυδρομικὰ τέλη κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἀνήλθον εις 582,317 δρ. και 42 λεπ. ἀπέναντι 411,627 δρ. και 86 λεπ. ἐξόδων, ὥστε προσέκυψε διαφορὰ, ἥτοι περίσσευμα ἐξ 170,689 δρ. και 56 λεπτ. Τὰ ἔσοδα τοῦ 1876 ἦσαν 547,296 δρ. και 29 λεπ., ἥτοι ἔλαττον τῶν τοῦ ἔτους 1877 κατὰ 35,021, δρ. και 13 λεπτ. Ἐν ὑποσημειώσει τοῦ πίνακος διδεται ὁ λόγος τῆς προϊούσης ταύτης αὐξήσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐσόδων. Τὴν ὑποσημείωσιν ταύτην κρίνομεν καλὸν ν' ἀντιγράψωμεν ἐνταῦθα. «Αὐξηθεῖσις βαθυηδὸν τῆς ἀλληλογραφίας ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ἰδίως τῶν τελῶν τῆς εις τὸ ἐξωτερικόν διευθυνομένης, τὰ ταχυδρομικὰ τέλη βαίνουσι αὐξάνοντα. Ὁμοία δ' ἀνάλογος αὐξήσις παρατηρεῖται και εις τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1878. Κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἔτη ταῦτα ἡ αὐξήσις θὰ ἦν ἔτι μείζων εἰ μὴ ἐπήρχετο ὁ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος και μὴ ἀπηγορεύετο ἡ εἰσαγωγή τῶν ἑλληνικῶν εφημερίδων εις Τουρκίαν, ἀπαγορεύσεις, ἥτις ἐξακολουθεῖ εἰσέτι».

Ἡ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΙΣ

Ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν εις Ἀφρικὴν ἐκστρατείαν του ἦλθεν εις λαὸν κατοικοῦντα εἰρηνικῶς ἐν καλύβαις, οὐδόλως γινώσκοντα οὔτε πόλεμον οὔτε κατακτήσεις. Προσενεχθέντος αὐτῷ χρυσοῦ ἀπεποιήθη αὐτὸν λέγων ὅτι μόνος αὐτοῦ σκοπὸς ἦτο νὰ μάθῃ τὰ ἦθη και ἔθιμα τῶν κατοίκων.

«Κάθησε μεθ' ἡμῶν», εἶπεν ὁ ἀρχηγός, «ἐφ' ὅσον σοὶ ἀρέσκει.»

Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην μετὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ ἀρχηγοῦ, δύο τῶν ὑπηκόων του ἔφερον ὑπόθεσιν τινα ἐνώπιόν του νὰ δικάσῃ. Ἡ ἕξις ἦτον ἡ ἐξῆς: Ὁ εἷς εἶχεν ἀγοράσει τμημα γῆς, τὸ ὅποιον μετὰ τὴν ἀγορὰν, εὐρέθη ὅτι περιεῖχε θησαυρὸν, διὰ τὸν ὅποιον ἠσθάνθη ἑαυτὸν ὑπόχρεων νὰ πληρώσῃ. Ὁ ἕτερος ἤρνεϊτο νὰ δεχθῇ τι, λέγων ὅτι εἶχε πωλήσῃ τὸ ἔδαφος και μετ' αὐτοῦ ὅ,τι ἐνυπῆρχε εἴτε φανερόν εἴτε κεκρυμμένον.

Ὁ ἀρχηγός εἶπε βλέπων εις τὸν ἕνα, «Ἐχεις υἶόν,» και εις τὸν ἄλλον «Ἐχεις θυγατέρα; νυμφεύσατε αὐτοὺς και δότε τὸν θησαυρὸν εις προίκα.» Ὁ Ἀλέξανδρος ἐξεπλάγη. «Και ποία,» εἶπεν ὁ ἀρχηγός «θὰ ἦτον ἡ ἀπόφασις εις τὴν χώραν σας!»

«Θὰ ἀπεπέμπομεν τοὺς ἐρίζοντας και θὰ καταλαμβάνομεν τὸν θησαυρὸν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ βασιλέως.»

«Και λάμπει ἄρα γε ὁ ἥλιος εις τὴν χώραν σας», εἶπεν ὁ ἀρχηγός «πίπτει ἐκεῖ βροχή; Εἶναι κτήνη τὰ ὅποια εὐρίσκουσι πρασίνην χλόην;»

«Βεβαίως», εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος.

«Ἄ!» εἶπεν ὁ ἀρχηγός «χάριν τῶν ἀθῶων κτηνῶν τὸ Μέγα Ὄν ἐπιτρέπει εις τὸν ἥλιον νὰ λάμπῃ, εις τὴν βροχὴν νὰ πίπτῃ και εις τὸ χόρτον νὰ αὐξάνῃ εις τὸν τόπον σας.»

Πολλάκις ἐκ μικρῶν αἰτίων μεγάλα ἐν τῷ κόσμῳ ἀποτελέσματα παράγονται.

Τοιοῦτον εἶναι και τὸ ἀκόλουθον: Λέγεται, ὅτι ὁ Αἰδ. Θωμᾶς Κάρλος, ἐκ Βάλης, πόλεως τῆς Οὐαλίας, ἀπαντήσας κοράσιον ἐξ Οὐαλίας καθ' ὁδὸν, κατὰ τὸ 1802, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐπτά μίλια, ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα,, ἠναγκάζετο νὰ ὁδοιπορῇ ἵνα μεταβῇ εις μέρος ὅπου ἠδύνατο νὰ ἀκούσῃ τὴν Γραφὴν ἀναγινωσκομένην. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο τὸν ἔκαμε νὰ προσέξῃ εις τὴν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ταύτῃ τῆς Οὐαλίας σπάνιν τῶν Ἀγίων Γραφῶν, και παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ παρακαλέσῃ και προτρέψῃ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐν Λονδίῳ Θεραπευτικῆς Φυλλαδικῆς Ἑταιρίας, ἵνα σκεφθῇ πῶς ἠδύνατο τὴν ἔλλειψιν ταύτην νὰ θεραπεύσῃ. Ἐκ τῶν λαβόντων μέγα ἐνδιαφέρον εις τὴν διάδοσιν τῶν Γραφῶν, ἦσαν και ὁ μακαρίτης δοῦξ τῆς Κέντης, και ὁ Γουλιέλμος Γούλβερφορξ τὸν δὲ Μάρτιον τοῦ 1804 συνεστήθη ἡ Βρεττανικὴ Βιβλικὴ Ἑταιρία, προτιθεμένη τὴν κυκλοφορίαν τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἐντὸς και ἐκτὸς τοῦ κράτους. Τὸ πρῶτον ἀγγλικὸν Εὐαγγελίον ὕπερ ἐτυπώθη ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ταύτης, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1805, και ἔκτοτε μέχρι τοῦδε ἐκυκλοφόρησεν ὁ σχεδὸν ἀπίστευτος ἀριθμὸς 82,047,062 ἀντιτύπων τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἐν 225 γλώσσαις και διαλέκτοις.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΘΥΣΩΝ

Ἡ πόσις πνευματωδῶν ποτῶν καθίσταται πάθος εις τὸν ἄνθρωπον, οἷονει νόσος δεομένη θεραπείας. Ὁ Δρ. Δύγγερ ἐφήρμωσε φάρμακον θεραπέων τοὺς μεθύσους και ἀναγκάζων αὐτοὺς νὰ ἀπέχσων ὄλως τῆς οἰνοποσίας. Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶναι ἡ ἐρυθρὰ κυγγίνα *cinchona rubra*. Παρασκευάζεται δὲ ὡς ἐξῆς. Λαμβάνεται ἐξ αὐτῆς μία λίτρα και τρίβεται εις κόνιν μοσχεύεται ἐντὸς ἡμίσεως λίτρου οἰνοπνεύματος καθαρῶ εἶτα διὰ τῆς ἐξατμίσεως ἐλαττοῦται εις ἐν τέταρτον λίτρου. Λαμβάνεται δὲ ἐν κοιλίῳ τοῦ καφὲ ἀνὰ τρεῖς ὥρας ἀπὸ καιροῦ δὲ εις καιρὸν μετὰ τῶν διαφόρων δόσεων εἶναι καλὸν νὰ ἐμβαπτίζεται ἡ γλῶσσα ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ. Ἐὰν ἡ δόσις εἶναι πολὺ ἰσχυρὰ ὁ πάσχων εἰδοποιεῖται διὰ κεφαλαλγίας. Τὴν τρίτην ἡμέραν ἡ δόσις δέον νὰ ἐλαττωθῇ εις ἡμισυ κοιλίῳ, εἶτα εις ἐν τέταρτον, εἶτα εις δεκαπέντε, δέκα, πέντε σταγόνας διαδοχικῶς. Ἡ θεραπεία αὕτη διαρκεῖ πέντε ἕως δεκαπέντε και εις ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τριάκοντα ἡμέρας. Ὁ μέσος ὄρος εἶναι ἐπτά ἡμέραι.

Ὁ ἀνω μνημονευθεὶς ἰατρός ἐθεράπευσε ἤδη 2800 μεθύσους.